

Paimio, Rukkiyöki, Kehinoja.

Tutkimus 24-26 p:nä heinäk. 1933.

Syksyllä v. 1930 löysi työnjohtaja Väinö Kantola (os. Paimio, Rukkiyöki) ollessaan työmies Niilo Mäkelän kanssa hiedanotossa Paimion pitäjän Rukkiyöen kylään kuuluvalla Kehinojan nummella joukon kivikautisia esineitä, joita hän on säilyttänyt Rukkiyöen kl. Kuotisen talossa. Käydessäni viime kesäkuussa Paimiossa sain esineet Kansallismuseoon lunastettaviksi ja heinäk. 24-26 p:nä suoritin Muinaistieteellisen toimikunnan määräyksestä paikan ennakkotutkimuksen.

Esineet, jotka työnjohtaja Kantola oli ottanut talteen olivat skandinaavista tyyppiä oleva vasarakirves, tasapohjaisen saviastian puolisko, kourututtan teelmä, alkeellinen kivise ja hiomin pala (N° 9668:1-5). Myöhemmin - viime keväänä - oli työmies Avo Kankare vislä ottanut paikalta talteen muutamia saviastianpalasia. Nekin olivat työnjohtaja Kantolan hallussa ja tulivat museoon edellisten kanssa.

Hiedanottoipaikka, josta esineet löytyivät, on Kuotisen talon maalla, talosta puolentoista kilometriä pohjoiseen, mäntyä kasvavan Kehinojan nummen luoteisrinteellä, sen alarunassa, aivan Kehinojan ent. torpan luterin takana, Paimionjosta n. 300 metriä itään. Paikalla oli ollut kumpu, Kantolan mukaan "minkuin limppu", osoittamassa hautaa, jonka kalustoon kirves ja saviastian ovat kuuluneet. Laajuuksel-

taan se lienee ollut n. 5×7 m, korkeudeltaan 25-30 cm. (Kts. kartta N° 2). Paikalla käydessäni oli kummu jo kokonaan hävinnyt. Löytäjien kertoman mukaan oli kummun alusella ollut yhtenäinen alusnokiasta ja hiilipiloista maata, "kuin noella ja hiilellä täytetty kuoppa; mustaa poroa ja pientä palanutta kiveä; pohja pitkulainen kuin kivillä ladottu." Kantolan mukaan hiilikeros oli n. 40 cm vahvuinen, Mäkelän mukaan vain 10-15 cm.

Löydöt oli tehty myöhään syksyllä, maan jo ollessa roudassa. "Kivros oli lyöty kangella ulos ja tuli lapiolle." Sen löytökohtaa ei siis tarkkaan voitu sanoa ja löytäjät osoittivat (eri aikoina ollessaan kanssani paikalla) sen jonkunverran toisistaan eroavasti. Saviastia oli ollut suuren kiven vieressä (Mäkelän mukaan alla) ja tuli näkyviin kiveä siirrettäessä. Toista astian puoliskoakaan ei löytynyt "vaikka etsittiin". Molempien löytäjien mukaan oli saviastia syvemmällä kuin kivros, vaikka suurta eroa ei ollut. Kantolan mukaan kivros ~~oli~~^{ei} ollut palon alusella, saviastia sen sijaan oli. Kuinka syvältä esineet löytyivät ei voitu sanoa, mutta hiekkakuopan pohja on vain 50-60 cm. syvyydellä. - Muiden aikaisemmin löydettyjen esineiden löytöpaikasta sain tietää vain että ne olivat "samoilta kohdilta". Sen sijaan osasi saviastianpalasten N° 9668:6 löytäjä tarkkaan osoittaa mistä ne olivat, (Kartalla N° 2.), nelisen metrin päästä kivros löytökohdalta.

Taatakseeni selville olisiko hiekanottoaikojen pohjassa haudan jälkiä näkyvissä, puhdistettiin ensiksi sen alue. Tällöin näkyi pohjassa ympäröivästä keltaisesta pohjahiekasta selvästi eroava tumma alue (Kartta N° 2, valok. levy 8937). Alla oli kova hiekkapohja. Vain yhdessä kohdissa oli varsinaisia

hiiliä kuin matalassa kuopassa, n. 8 cm. syvyydeltä (kartta N: 2)

Lähellä hiekkakuopan reunaa näkyi nummessa sen ulkopuolella maassa syvennys, joka kuitenkin kaivettaessa osoittautui myöhäiseksi tulenpaikaksi, ^{välittömästi} (turpeen alla oli tässä hiiliä. Yhteensä kaivettiin n. 16 m² asuinpaikka- aluetta. Kulttuurikerros alueella oli ruskeata, n. 20 cm. vahvuinen; sisälsi joitakin hiiliä ja niukasti löytöjä: saviasiianpalasia ja ^(19696:4-5) iskoksia. Kulttuurikerroksen päällä oli n. 10 cm. vahvuinen harmaa hieta- ja ^{sen päällä} turvekerros. Vasarakivestakunta on nähtävästi kaivettu asuinpaikka- alueelle, joka ilmeisesti ulottuu laajalti ja korkeammalle nummella.

Helsingissä 6 p:nä marrask. 1933

Ella Kivikoski

Litttest: topogr. karttalehti X.18,

2 karttaa,

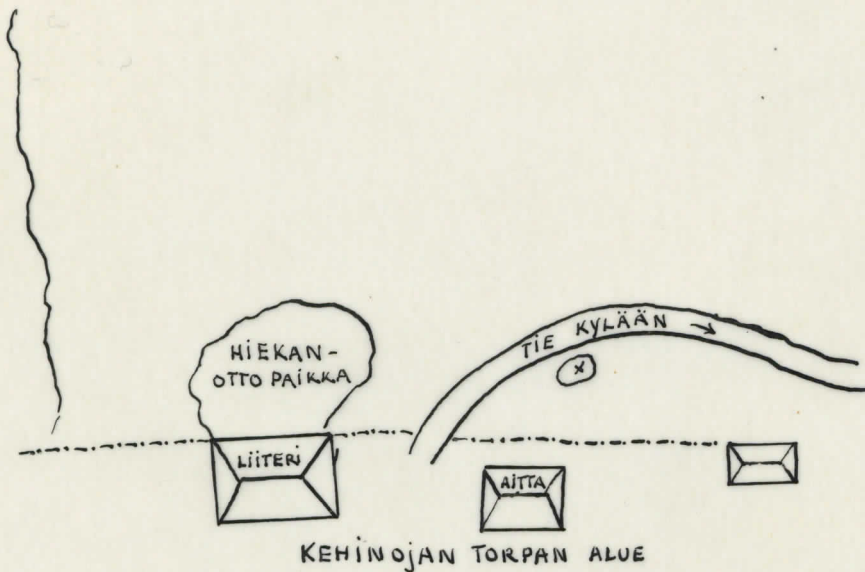
5 valokuvaa (levyt 8935-8939).

N° 1 -

PAIMIO, RUKKIJOKI, KEHINOJAN NUMMI
EIIA KIVIKOSKI 1933.

Niittyä

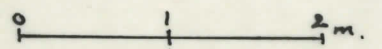
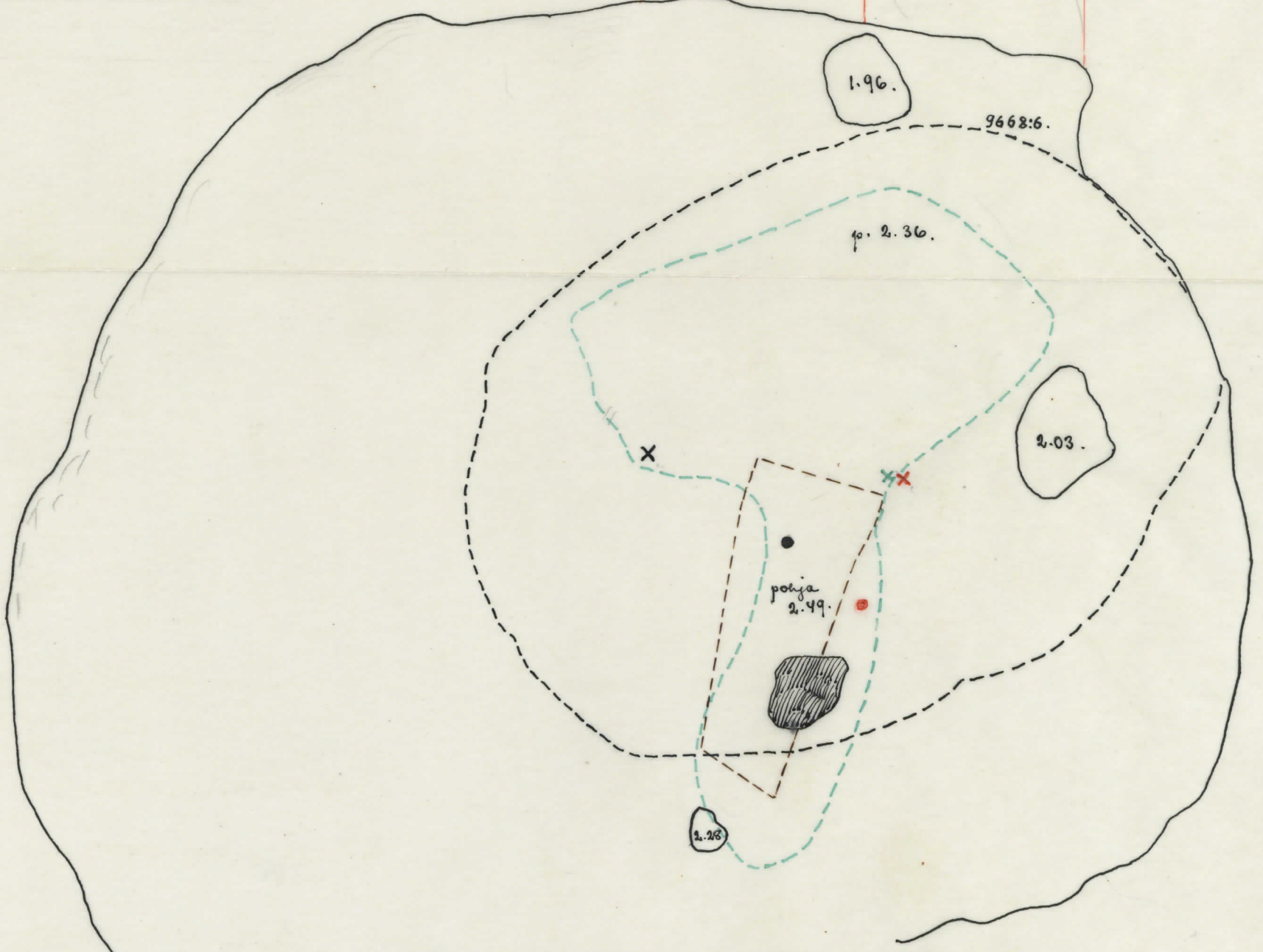
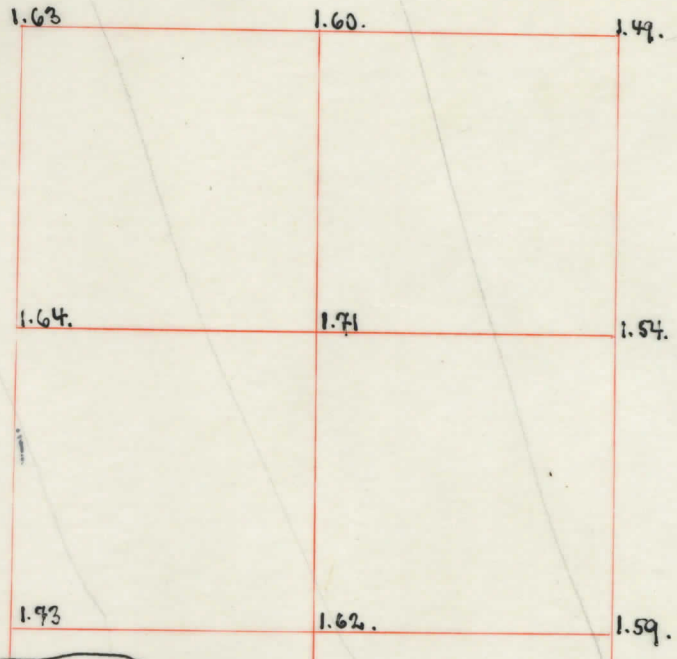

x Fix piste 0.99.

Kartta 2.

Paimio, Kehinojan nummi
 Vasarakirveshauta. Asuinpaikka.
 Ella Kivikoski 1933.

- paikalla ollut kumpu (Kantolan mukaan)
- hiili- ja nokialue (")
- kuopan pohjassa erottuva musta alue.
- hiilikuoppa. (poija 2.58) alue.
- v.1933 kaivettu alue
- X kirveen(9668:1) löytöp. Kantolan mukaan
- X " " Mäkelän "
- X " " Kehinojan "
- Saviastian(9668:2) " Kantolan "
- " " Mäkelän "

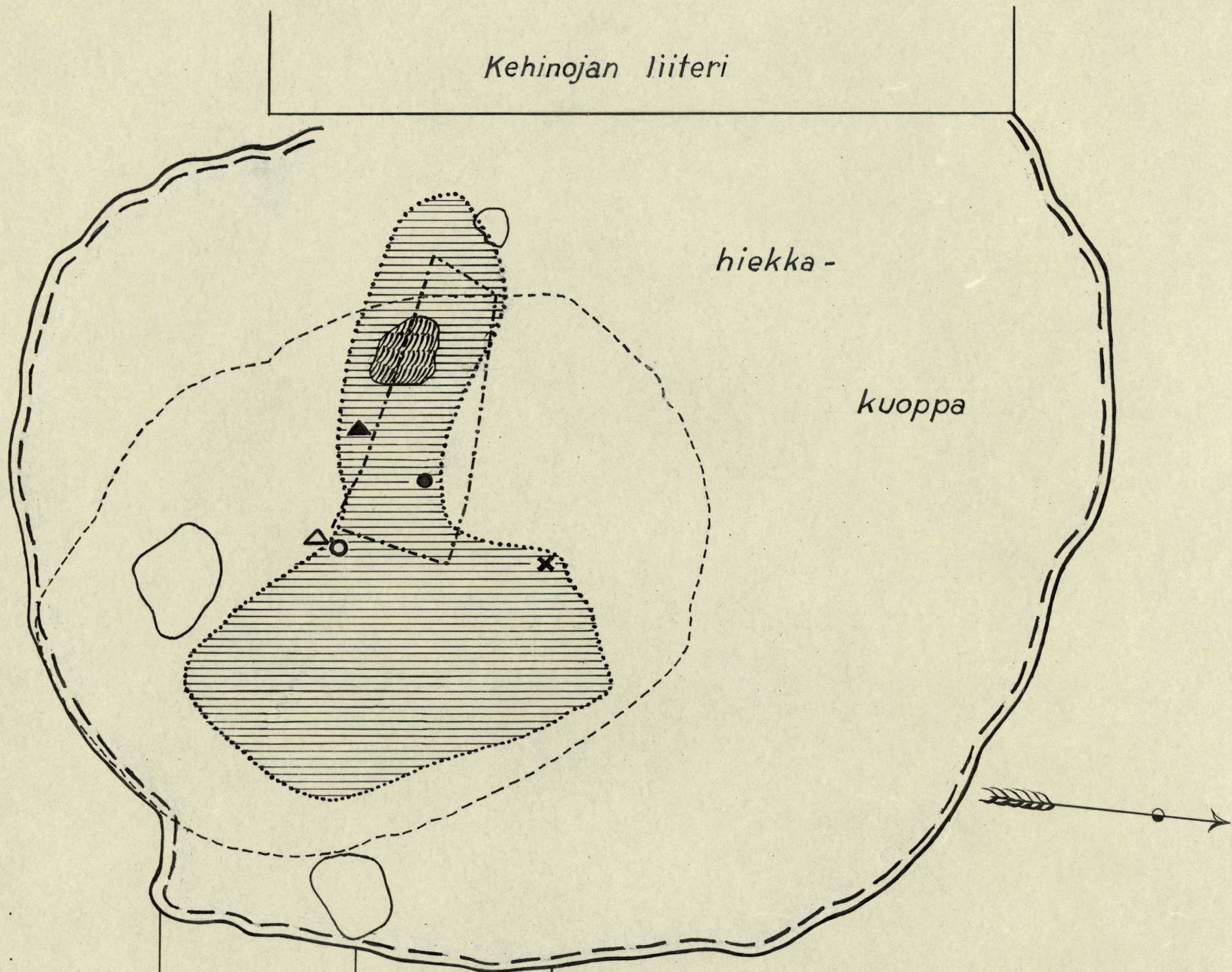

Kiintopiste
 KARTALLA №1. 0.99.

KEHINOJAN LIITERI.

paikalla ollut kumpu

Kehinojan liiteri

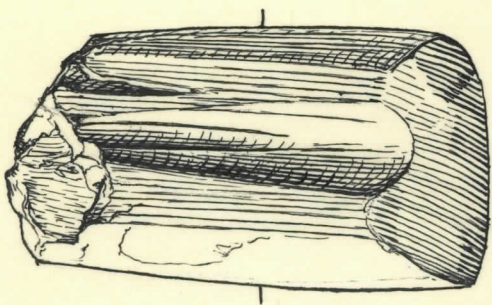
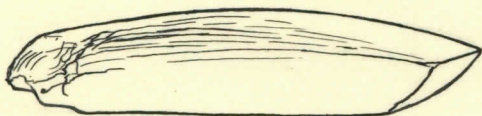

PAIMIO, KEHINOJAN NUMMI
 Vasarakirveshauta. Asuinpaikka
 ELLA KIVIKOSKI
 1933

- paikalla ollut kumpu Kantolan mukaan
- .-.-.- hiili- ja nokialue " "
- kuopan pohjassa erottuva musta alue
- hiilikuoppa (pohja 2.58)
- v. 1933 kaivettu alue
- △ kirveen (9668:1) löytöp. Kantolan mukaan
- X " " " Mäkelän "
- " " " Kehinojan "
- ▲ saviastian (9668:2) " Kantolan "
- " " " Mäkelän "

0 1 2m

3.1 cm

3.1 cm

6.12.53

6.12.53

+ Paimio, Rukkiöki, Kellinga

Rukkiöki

Paimion Kehinojan nummi N.O:sta kuvattuna.
Levy 8933.

Paimion Kehinojan nummi N:stä kuvattuna. Rauta- ja asuinp. löydöt
N:9668 heti rakennuksista vasemmal-
le.
Levy 8934.

Paimio, Kehinojan nimmi. Hiedanottoaikka ennen
 kaivausta. Kuopassa oleva valkea tikku kivikiivon
 N° 9668:1 löytöpaikka (löytäjän muistaman mu-
 kaan.) Kuva S:stä päin. Levy 8935.

Sama paikka kaivauksen jälkeen. Toika seisoo ki-
 von löytöpaikalla. *Alkuperäinen* Levy 8936.

Kiekkakuoppaa puhdistettaessa esiinsaatu
 kivik. haudan palosalusen pohja (tumma alue)
 Valok. idästä päin. Levy 8937.